

Vonnisnummer/ Griffienummer
/ / 2018
Repertoriumnummer/ Europees
2018 /
Datum van uitspraak
17 december 2018
S. A.
Notitienummer parket
BG...

**Rechtbank van eerste aanleg
West-Vlaanderen,
afdeling Brugge,
sectie correctionele
rechtbank**

Vonnis

Aangeboden op

B.12 - twaalfde kamer

IN DE ZAAK, ambtshalve vervolgd door het openbaar ministerie:

bij wie zich voegde als burgerlijke partij bij akte d.d. 10/11/2015 voor de heer Koen Wittouck, onderzoeksrechter te Brugge, bij wettig belet van mevrouw Bernadette Vandeputte, onderzoeksrechter te Brugge, en ter terechtzitting van 05/02/2018:

C. M.,

.//-, thans woonstkeuze doende bij haar advocaat, meester Patrick Bernard Martens, met kantoor te 8310 Brugge, Baron Ruzettelaan 3 bus 3.3.;

met een eis zoals vermeld in de conclusies, neergelegd ter griffie op 23/05/2018;

bijgestaan door meesters **P. B. Martens** en **P. Dens**, beiden advocaat te Brugge;

tegen:

S. A.,

//-

bijgestaan door meesters **J. Leysen** en **B. Manderick**, beiden advocaat te Kortrijk;

Beklaagd om :

Bij inbreuk op artikel 422 bis lid 1 en 2 van het Strafwetboek, verzuimd te hebben hulp te verlenen of te verschaffen aan iemand die in groot gevaar verkeerde, met name aan **V.T.**, terwijl diens toestand hem beschreven is geweest door degenen die zijn hulp inriepen en hij op grond van de omstandigheden waarin hij werd verzocht te helpen, had kunnen geloven dat het verzoek ernstig was of dat er geen ernstig gevaar aan verbonden was voor zichzelf of voor anderen.
Te Gistel op 1 oktober 2015

Gezien de beschikking van de raadkamer van deze afdeling van de rechtbank d.d. 15 november 2017, waarbij de inverdenkinggestelde naar de correctionele rechtbank werd verwezen voor de hoger omschreven tenlastelegging.

Gelet op de dagvaarding aan de beklaagde betekend.

Gelet op het tussenvonnissen van deze kamer van de rechtbank d.d. 1 oktober 2018.

Gezien de stukken van de bundel.

Gelet op de vordering van de burgerlijke partij.

Gehoord het openbaar ministerie in zijn vordering.

Gehoord de beklaagde in zijn antwoorden en verdediging, daartoe bijgestaan door zijn raadslieden.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

OP STRAFGEBIED

1. De tenlastelegging

1.1

Na het tussenvonnissen van deze kamer van de rechtbank, werd het dossier met notitienummer BG... d.d. 02/10/2015 aan het strafdossier gevoegd. Daarin is het onderzoek vervat van de verbalisanten met betrekking tot de omstandigheden van de zelfdoding van wijlen T. V.

Relevante gegevens daaruit voor de huidige zaak zijn:

- de sms-berichten die de beklaagde en wijlen T. V. elkaar stuurden kort voor het ogenblik dat T.V. zichzelf van het leven beroofde (de sms-berichten dateren van 01/10/2015 om 21.04u, 21.05u, 23.10u en 23.11u, terwijl de verbalisanten op 02/10/2015 om 08.46u aan de woning van het slachtoffer aankwamen, alwaar zij ter plaatse te horen kregen dat de MUG-arts het overlijden van T. V. reeds had vastgesteld – zie p. 3 aanvankelijk PV) en die werden aangetroffen in zijn gsm-toestel;
- het gegeven dat er geen afscheidsbrief kon worden aangetroffen in de woning van het slachtoffer;
- de *modus operandi* van de zelfdoding (vergassing door plaatsen van buis van aan de uitlaat van het voertuig tot binnen in het voertuig, alwaar het slachtoffer dood aangetroffen werd), hetgeen gelinkt kan worden aan de berichten die hij op 01/10/2015 om 21.04u en om 21.05u naar de beklaagde stuurde met volgende inhoud: *‘Het tel van mijn mama id 056514154 probeer haar te troosten dat dit mijn overtuiging is zonder m. kan en wil ik niet’* en *‘Kan je nu met me meebidden h aub ikzit in de auto’*;
- het verhoor van de moeder van het slachtoffer, I. V., die verklaarde dat haar zoon tijdens de avond van 1 oktober 2015 bij haar (Kortrijk) was geweest, om 19.45u terug naar huis betrokken was en zij hem nog had opgebeld rond 21u en dat hij dan juist thuisgekomen (Gistel) was. Op 2 oktober 2015 om 07.40u kwam de familiaal werkster bij mevrouw V. toe en nam de post uit de brievenbus, waaronder een afscheidsbrief van T. V., waarna zij onmiddellijk naar ‘M.’ (de burgerlijke partij M. C.) belden;
- het verhoor van de burgerlijke partij M. C., dat aansluit bij de verklaringen van I. V. en waaruit blijkt dat zij het levenloze slachtoffer als eerste heeft aangetroffen, waarna zij onmiddellijk de hulpdiensten heeft gebeld.

1.2

Kerkelijk recht is geen bron van vigerend (straf)recht. Regels en begrippen uit het kerkelijk recht hebben geen enkele invloed op de draagwijdte en de interpretatie van regels en begrippen uit het strafrecht (zie naar analogie: Cass.fr. 31 mei 2012, 11-15294 11-15426), de schending van regels en begrippen van het kerkelijk recht levert ook geen cassatiemiddel op.

De rechtbank gaat om die reden niet in op enige argumentatie, van welke partij ook, waarin verwezen wordt naar regels en begrippen uit het kerkelijk recht.

1.3

Het biechtgeheim waarop de beklaagde zich beroept, net als alle andere vertrouwelijke inlichtingen die de betrokkene naar aanleiding van de uitoefening van zijn functie als priester verneemt, moeten beschouwd worden als deel uitmakend van het beroepsgeheim in de zin van art. 458 Sw. (zie bv. Brussel 13 maart 2002, *TBBR* 2002, afl. 7, 435 en L. HUYBRECHTS, 'Aspecten van het beroepsgeheim' in *Strafrecht en strafprocesrecht 2005-2006* in *PUC Willy Delva*, Mechelen, Kluwer, 2006, p. 241, nrs. 16-17).

Dit beroepsgeheim is geenszins absoluut, ook niet voor priesters (zie bv. Cass.fr. 17 december 2002, 02-83679, *Dall.* 2004, I, p. 302: 'Overwegende dat de verplichting opgelegd aan bedienaars van de erediensten om het geheim te bewaren van zaken waarvan zij kennis hebben door de uitoefening van hun functie, geenszins verhindert dat de onderzoeksrechter kan overgaan tot de inbeslagname van alle documenten (*in casu* documenten uit een kerkrechtelijke procedure) met het oog op het achterhalen van de waarheid').

1.4

De hulpverleningsplicht zoals afgeleid uit art. 422*bis* Sw. geldt voor iedereen, ook voor dragers van het beroepsgeheim (zie J. DU JARDIN, 'Schuldig verzuim', *Comm.Straf.*, p. 28, nr. 13).

Zelfs bij een absolute visie op het beroepsgeheim is de schending daarvan nog steeds een noodtoestand, indien dit het enige middel is om een hoger rechtsbelang, namelijk het verlenen van hulp aan een persoon in nood, te vrijwaren (zie H. VUYE, 'Schuldig hulpverzuim – Analyse van artikel 422*bis* Sw. in het licht van de algemene leer van de omissie in het strafrecht' in *Liber Amicorum Jean Dujardin*, Deurne, Kluwer, 2001, p. 475, nr. 41).

Noodtoestand in strafrechtelijke zin kan omschreven worden als een situatie waarin het overtreden van strafrechtsbepalingen en het schenden van strafrechtelijke beschermde rechtsgoederen en rechtsbelangen (*in casu* het beroepsgeheim) het enige middel is om andere – belangrijker – rechtsgoederen of rechtsbelangen te vrijwaren (L. DUPONT en R. VERSTRAETEN, *Handboek Belgisch Strafrecht*, Leuven, Acco, 1989, p. 228, nr. 381).

In de parlementaire voorbereidingen naar aanleiding van de wet van 28 november 2000 betreffende de strafrechtelijke bescherming van minderjarigen heeft de wetgever de rechtvaardigingsgrond van de noodtoestand - naast de wettelijke uitzonderingen op het beroepsgeheim – overigens uitdrukkelijk erkend: 'De invoeging in artikel 458 van een uitdrukkelijke uitzondering betreffende slachtoffers die de volle leeftijd van veertien jaar niet hebben bereikt heeft geen invloed op de bestaande jurisprudentie inzake de noodtoestand' (*Parl. St. Kamer*, 1998-99, nr. 1907/1, p. 38 – eigen onderlijning van de rechtbank).

In de concrete omstandigheden kan het rechtsbelang dat door art. 458 Sw. beschermd wordt als ondergeschikt beschouwd worden aan het rechtsbelang dat door art. 422bis Sw. wordt beschermd. Vanuit het standpunt van de rechtsorde leverde het bieden van hulp in de zin van art. 422bis Sw. aan wijlen T. V. meer voordeel dan het nalaten dat te doen. De beklaagde had aldus – zich beroepend op de rechtvaardigingsgrond van de noodtoestand – wijlen T. V. hulp moeten verlenen.

Daarbij kan worden opgemerkt dat er ten aanzien van degene die zich beroept op de rechtvaardigende noodtoestand enkel een zgn. ‘aanvoeringslast’ bestaat, derwijze dat het bestaan van deze toestand niet bewezen moet worden, maar enkel moet aangetoond worden dat de aanvoering “niet van alle geloofwaardigheid is ontbloot” (vaste rechtspraak: zie bv. Cass. 5 januari 2016, P.15.1203.N).

1.5

De constitutieve bestanddelen van het misdrijf schuldig verzuim zijn:

- iemand verkeert in groot gevaar;
- een persoon die zelf die toestand heeft vastgesteld of aan wie die toestand is beschreven door degenen die zijn hulp inroepen, verzuimt hulp te verlenen of te verschaffen;
- moreel bestanddeel;
- de verzuimer kon helpen zonder ernstig gevaar voor zichzelf of voor anderen.

Wie op het punt staat zelfmoord te plegen, verkeert in groot gevaar (zie Gent 1 juni 1973, RW 1974-75, 1190; Corr. Brussel 27 februari 2007, NC 2008, 73, noot L. HUYBRECHTS, «Schuldig verzuim bij zelfmoord»).

Alleen al op basis van het sms-verkeer tussen de beklaagde en wijlen T. V. staat het vast de beklaagde op de hoogte was van de gevaarstoestand waarin V. verkeerde.

Art. 422bis Sw. vereist geen bijzonder opzet, voldoende is dat de beklaagde wetens en willens in gebreke is gebleven ten aanzien van de algemene solidariteitsplicht, hetgeen te dezen het geval is.

De beklaagde kon hulp bieden door eenvoudigweg de hulpdiensten te verwittigen (zie in dezelfde zin: Corr. Brussel 27 februari 2007, NC 2008, 73).

Het weze – overigens nogmaals – benadrukt dat de hulpverleningsplicht zoals afgeleid uit art. 422bis Sw. voor iedereen geldt, ook voor dragers van het beroepsgeheim. Complementair daaraan wordt in de rechtsleer terecht verdedigd dat *‘als algemene regel kan gesteld worden dat in noodsituaties, namelijk wanneer een beroepsbeoefenaar zich gedwongen voelt af te stappen van zijn plicht tot geheimhouding om een objectief onaanvaardbaar kwaad te verhinderen, een inbreuk op het beroepsgeheim strafrechtelijk niet verwijtbaar is’* (zie J. DU JARDIN, ‘Schuldig verzuim’, *Comm.Straf.*, p. 28, nr. 13).

De feiten onder de tenlastelegging komen zodoende ten genoegen van recht bewezen voor in hoofde van de beklaagde.

2. De bestraffing

Bij het bepalen van de straf en de strafmaat houdt de rechtbank enerzijds rekening met de aard, de ernst van de feiten en de omstandigheden waarin deze werden gepleegd.

Anderzijds wordt rekening gehouden met het blanco strafverleden van de beklaagde.

Een principiële bestraffing, bestaande uit een gevangenisstraf volledig met uitstel van tenuitvoerlegging zoals hierna bepaald, moet de beklaagde het wederrechtelijk karakter van de gepleegde feiten doen inzien.

OP BURGERLIJK GEBIED

De burgerlijke partij

De vordering van de burgerlijke partij is regelmatig naar vorm en tijd en ontvankelijk.

De bewezen verklaarde feiten onder de enige tenlastelegging staan in noodzakelijk oorzakelijk verband met de schade die door deze burgerlijke partij onbetwistbaar werd geleden.

De beklaagde is als enige aansprakelijk voor de geleden schade en is er dan ook toe gehouden deze schade te vergoeden.

De burgerlijke partij vordert een morele schadevergoeding van 1,00 euro, meer de gerechtelijke intresten, en een rechtsplegingsvergoeding begroot op 180,00 euro, zoals weergegeven in de neergelegde nota.

Het staat vast dat het verzuim van de beklaagde om hulp te bieden terwijl wijlen T. V. zich van het leven beroofde voor de burgerlijke partij een traumatische ervaring was, waardoor ze morele schade leed.

De vordering van de burgerlijke partij is gegrond en kan worden toegekend zoals gevorderd.

Gelet op de bepalingen van artikel 162*bis* van het Wetboek van Strafvordering en het KB van 26.10.2007 (*BS* 09.11.2007), wordt door de rechtbank aan de burgerlijke partij een geïndexeerde rechtsplegingsvergoeding toegekend, begroot op 180,00 euro.

OM DEZE REDENEN:

Gelet op de hiernavolgende artikelen, door de voorzitter aangeduid:
artikelen 40, 422 bis lid 1 en 2 van het strafwetboek;
artikelen 1382 en 1383 van het burgerlijk wetboek;

artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935;
artikelen 130, 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194 en 195 van het wetboek van strafvordering;
artikelen 2, 3, 4 en 9 van de wet van 26.06.2000 (B.S. 29.07.2000);
artikel 1, eerste en tweede lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals gewijzigd;
en alle overige in de dagvaarding vermelde en hiervoren aangehaalde wetsartikelen.

DE RECHTBANK,

Recht doende op **tegenspraak**.

OP STRAFGEBIED

Verklaart de feiten onder de enige tenlastelegging bewezen in hoofde van beklaagde.

Veroordeelt de beklaagde tot

een **gevangenisstraf** van **EEN (1) MAAND**

Stelt vast dat de veroordeelde nog geen veroordeling opgelopen heeft tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis van het Strafwetboek, het feit niet strafbaar is met een correctionele gevangenisstraf van meer dan twintig jaar en de opgelegde gevangenisstraf vijf jaar gevangenisstraf niet te boven gaat en meent dat een **opdeproefstelling** van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhopen.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van onderhavig vonnis, gelet op artikel 8 der wet van 29 juni 1964, binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet, **uitgesteld** wordt voor een termijn van **DRIE (3) JAAR** voor wat betreft de **uitgesproken gevangenisstraf** van een maand.

Verwijst de veroordeelde tot het betalen van de kosten van het geding, in hun geheel begroot op **€87,76**.

Legt de veroordeelde de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken op van **DRIEËNVIJFTIG EURO EN ACHTENVIJFTIG CENT (53,58 EUR)** in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K.B. van 28 december 1950, de ministeriële omzendbrief nummer 131quater (ns) van 31 januari 2013 en de omzendbrief 131/5 van 25 september 2018)(artikel 18 en 19 van de Wet van 19 december 2014, houdende diverse bepalingen betreffende Justitie(1)).

Verplicht de veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van **vijfentwintig euro + 70 decimes = €200,00** te **betalen** bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 zoals laatst gewijzigd door K.B. van 31 oktober 2005; artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals gewijzigd door de artikelen 59 en 60 van de Programmawet (1) van 25 december 2016 (Belgisch Staatsblad van 29 december 2016)).

Verwijst de veroordeelde tot het betalen van een bedrag van **20,00 euro** als bijdrage voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand overeenkomstig art. 2, 4§1 en §3 en 5 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

OP BURGERLIJK GEBIED

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij **M. C.** **ontvankelijk** en in **volgende mate gegrond**.

Veroordeelt de beklaagde om te betalen aan de burgerlijke partij **M. C.** de som van **EEN EURO (€1,00)**, meer de gerechtelijke moratoire intresten vanaf heden tot datum der algehele betaling, telkens aan de wettelijke intrestvoet, en de kosten, waaronder een rechtsplegingsvergoeding van **€180,00**.

Voor zoveel als nodig worden de **overige burgerlijke belangen** overeenkomstig artikel 4 al. 2 van de wet van 17 april 1878 houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering zoals vervangen bij artikel 2 van de Wet van 13 april 2005, **ambtshalve aangehouden**.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Dit vonnis is in openbare zitting uitgesproken op **zeventien december tweeduizend en achttien** door de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, twaalfde kamer, samengesteld uit:

F. G.	rechter in de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, waarnemend voorzitter bij wettig belet van de titularis en andere rechters ouder in rang van benoeming
B. C.	rechter in de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge
F. H.	rechter in de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge

In aanwezigheid van **F.M.**, substituut-procureur des Konings West-Vlaanderen

Met bijstand van griffier **A. T.**

A. T.

F. G

B. C.

F. H.